

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/111/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4414010078
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4414010078.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a sudcov JUDr. Zity Matyóovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci proti obžalovanému G. W., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného G. W. proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky z 20.06.2014, sp. zn. 4T/36/2014, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 27.11.2014, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného G. W. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný G. W. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

dňa 3.11.2013 v čase približne o 10.50 hod. na cestnej komunikácii č. II/580 v úseku medzi obcami Malá Maňa a Úľany na d Žitavou, v smere jazdy do obce Úľany nad Žitavou, ako vodič riadil osobné motorové vozidlo značky P. K. S., evidenčného čísla BL XXX CV, pričom bezprostredne po tom, ako na tomto úseku cesty nerešpektoval pri riadení vozidla dopravnú značku STOP umiestnenú pred nechráneným železničným priecestím, bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Krajského dopravného inšpektorátu v Nitre, kde mu po dobrovoľne vykonanej dychovej skúške na zistenia alkoholu bola v čase o 11.06 hod. zistená hodnota alkoholu v dychu 1,04 mg/l.

Za to mu bol podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 8 Trestného zákona, § 36 písmeno j/ Trestného zákona uložený trest odňatia slobody štyri mesiace, výkon ktorého bol podľa § 49 odsek 1 písmeno a/Trestného zákona a § 50 odsek 1 Trestného zákona podmienene odložený a bola určená skúšobná doba 1 rok.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 14 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu tým, že namieta výrok o vine, o treste ako aj konanie, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo. Udáva, že z doteraz vykonaného dokazovania jednoznačne nevyplýva, že príslušníci policajného zboru motorového vozidlo zastavili. Z výpovede obžalovaného vyplýva, že k nemu pristúpila hliadka polície, keď auto bolo odstavené a obžalovaný sa vozidle nenachádzal. Túto tézu nepriamo potvrdzujú aj menovaní príslušníci policajného zboru, ktorí zhodne uvádzajú, že zadržaný sa zdráhal predložiť doklady s tým, že on nič neurobil. O tejto obrane obžalovaného svedčí aj ďalší listinný dôkaz, ktorým je správa o výsledku objasňovania priestupku na úseku cestnej dopravy, v rámci ktorej je uvedené vysvetlenie obžalovaného rovnako potvrdzujúce opisovaný priebeh udalostí. Už na mieste zákroku boli dôvodné pochybnosti o tom, kto vozidlo riadil. Vytýka súdu I. stupňa, že výpovede svedkov O. W. a T. S. považoval bez ďalšieho odôvodnenia za

nedôveryhodné a za rozhodujúce považoval výpovede svedkov L. T. a T. X., ktorý údajne zhodne potvrdili, že obžalovaný údajne riadil vozidlo pod vplyvom alkoholu. Práve týmito výpovediam obžalovaný v dôvodoch odvolania vytýka že tieto obsahujú nezrovnalosti v opise skutkového deja, kde v skoršej výpovede tieto svedkovia zhodne uvádzajú, že najprv medzi nimi a obžalovaným prebehla komunikácia ohľadne legitímácie osoby a vozidla, v rámci ktorej obžalovaný nebol hneď súčinný, pričom až následne a potom, čo bolo podľa vyjadrení oboch svedkov zistené požitie alkoholických nápojov na základe viacerých znakov, pristúpil k nalievaniu pohonných látok do vozidla a v neskorších výpovediach zase zhodne uvádzajú, že k nalievaniu benzínu malo dôjsť hneď po zastavení. Celý opisovaný dej pritom podľa svedkov trval do príchodu syna obžalovaného a zároveň svedka, t. j. 20 minút, pričom dej popísaný v úradných záznamoch a najneskorších výpovediach zasahujúcich príslušníkov polície nemohol presiahnuť 10 minút. Súd I. stupňa sa s týmito rozpormi vo vykonaných dôkazoch nevysporiadal. Ďalšou dôvodnou a rozumnou pochybnosťou je výpis hovorov predložených obžalovaným, ktorý jednoznačne potvrdzuje tvrdenia obžalovaného, že svojho syna opakovane volal, aby ho informoval, že benzín našiel a môže sa vrátiť späť k vozidlu. Túto skutočnosť potvrdil aj svedok O. W., ktorého otec telefonicky kontaktoval po pätnástich až dvadsiatich minútach odvtedy, čo opustil vozidlo. Pre posúdenie viny obžalovaného sú tieto skutočnosti právne významné a práve potvrdzujú existenciu pochybnosti o skutkovej otázke, je preto nevyhnutné, aby súd rozhodol v prospech obžalovaného. Neboli odstránené pochybnosti o skutočnosti, kto motorové vozidlo riadil. V trestnom konaní boli vykonané dôkazy usvedčujúce, ale zároveň aj dôkazy v prospech obžalovaného, pričom na tie druhé súd neprihliadal a vyhodnotil ich ako nevierohodné, pričom obžalovaný je toho názoru, že tieto možno považovať za argumentačne silnejšie, a teda aj vierohodnejšie. Vykonaným dokazovaním nebola vylúčená pochybnosť o skutočnosti, že skutok spáchal obžalovaný. Uznanie obžalovaného vinným za daných okolností môže mať negatívne dopady na výkon jeho zamestnania a sťažiť mu to jeho ďalší život keďže obžalovaný vykonáva také povolanie, kde potrebuje vodičské oprávnenie. Preto navrhol zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písmeno a/, b/ Trestného poriadku a vec vrátiť súdu I. stupňa na ďalšie konanie respektíve, aby podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku súd rozhodol rozsudkom vo veci sám, oslobodením spod obžaloby.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí zotrval na dôvodoch písomne podaného odvolania obžalovaného a uviedol, že bolo vykonané úplné dokazovanie, obrana obžalovaného bola od začiatku rovnaká čo potvrdzujú listiny na číslo listu 89 až 90 spisového materiálu a to správa o objasňovaní priestupku, kde je uvedené jeho tvrdenie o tom, že nevedel vozidlo a že do neho nalieval benzín. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že zotráva na svojej výpovedi, nalieval benzín, oni ho nezastavovali a nezakladá sa na pravde tvrdenie policajtov, že mali pustený maják a výstražné znamenie STOP. Navrhol, aby bol spod obžaloby oslobodený.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedla, že odvolanie obžalovaného navrhuje zamietnuť ako nedôvodné, Okresný súd vykonal rozsiahle dokazovanie v potrebnom rozsahu a zákonným spôsobom, skutkový stav je zistený správne a rozsudok súdu I. stupňa považuje za správny a zákonný vo všetkých jeho výrokoch aj vo výroku o treste, pričom výmera oboch trestom je na spodnej hranici trestnej sadzby. Navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie, ktoré súd I. stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie. Pri vykonávaní dôkazov orgány činné v tomto konaní postupovali podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ako i ďalších ustanovení upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom

konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa primerane odôvodnil tak, ako mu to ukladajú príslušné ustanovenia Trestného poriadku, keď uviedol, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Stručne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel skutkové zistenia. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval pri posudzovaní jeho konania v otázke viny a pri ukladaní trestu.

Krajský súd, rovnako ako súd I. stupňa, mal za nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku popísaného vo výroku napadnutého rozsudku. Medzi konaním obžalovaného a vzniknutým následkom existuje príčinná súvislosť. Krajský súd sa stotožňuje so záverom súdu I. stupňa o preukázaní zavinenia obžalovaného, poukazujúc pri tom na vyhodnotenie dôkazov súdom I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, v ktorom sa súd I. stupňa dôsledne vysporiadal s dôkazmi, na základe ktorých mal zavinenie obžalovaného preukázané. Taktiež sa dôsledne vysporiadal s obhajobou obžalovaného, najmä v časti, prečo túto považoval za účelovú a nelogickú a nepotvrdenú žiadnym z vykonaných dôkazov. Svoje úvahy súd I. stupňa správne založil na výpovediach svedkov L. T. a T. X. - členov hliadky KR PZ Nitra. K úvahám súdu I. stupňa, krajský súd dopĺňa, že obrana obžalovaného, že motorové vozidlo v kritickom čase neriadil, riadil ho jeho syn, ktorého poslal pre benzín po tom, čo zistil, že vozidlo je nepojazdné, bola v celom rozsahu vyvrátená výpoveďami týchto svedkov. Títo svedkovia logicky vysvetlili, z akého dôvodu vôbec motorové vozidlo obžalovaného zastavili a to z toho dôvodu, pretože nebolo rešpektované dopravné značenie „STOP“ pred železničným priecestím a títo zhodne tvrdili, že vo vozidle sa nachádzal výlučne obžalovaný, ktorý z neho vystúpil ihneď po tom, ako ho zastavili, ihneď ho vyzvali, či je ochotný podrobiť sa dychovej skúške, nakoľko z komunikácie mali podozrenie, že je pod vplyvom alkoholu. V tejto súvislosti krajský súd poznamenáva, že by nebol logický postup príslušníkov polície, prečo by za danej situácie, ako s vodičom motorového vozidla, konali s inou osobou, než ktorá vystúpila z vozidla z miesta vodiča. Navyše tieto tvrdenia svedkov korešpondujú aj so situáciou, ktorú popísal obžalovaný ako svoju obranu. Obrana obžalovaného sa aj krajskému súdu javí ako nelogická a účelová, keďže obžalovaný po tom, čo zistil, že vozidlo je nepojazdné v dôsledku nedostatku pohonnej hmoty, nepresvedčil sa, či benzín nemá v kufri auta pred tým, ako pošle dve osoby peši pre benzín, hoci tento nosí v aute, ako to vyplýva zo skutočností, že skutočne v odkladacom priestore auta mal náhradný benzín, ktorý následne do vozidla nalieval.

Tieto všetky dôkazy a okolnosti odôvodňujú záver, že zavinenie obžalovaného na spáchaní skutku je bez dôvodných pochybností preukázané. Vzhľadom na tieto skutočnosti sa javia aj krajskému súdu výpovede svedkov O. W. a T. S. ako nevierohodné, urobené v snahe vyvinúť obžalovaného zo spáchania skutku. Námietky obžalovaného vyjadrené v písomných dôvodoch odvolania, že trest zákazu činnosti mu zabráni v ďalšom výkone povolania, sú vo vzťahu k skutkovým zisteniam irelevantné a nemôžu mať žiadny vplyv na zistenie, že sa skutok stal a že ho spáchal obžalovaný.

Súd I. stupňa nepochybil, keď konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona a to z dôvodov uvedených v právnej vete napadnutého rozsudku. V napadnutom rozsudku súd I. stupňa náležite odôvodnil tak skutkové zistenia, ako i právnu kvalifikáciu konania obžalovaného a krajský súd, ktorý dospel k rovnakým vecným a právnym záverom, preto v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktoré si v plnom rozsahu osvojil.

Po preskúmaní výroku o treste uloženom obžalovanému napadnutým rozsudkom, krajský súd zistil, že súd I. stupňa pri určení druhu trestu, jeho výmery a účelu postupoval v súlade s kritériami uvedenými v § 34 odsek 1 - 4 Trestného zákona a trest uložený obžalovanému preto aj krajský súd považoval za primeraný a zodpovedajúci zákonu a preto krajský súd aj vo výroku o treste odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku súdom I. stupňa, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také zákonné dôvody uvedené v ustanovení § 321 písmeno a/ až e/ Trestného poriadku, ktoré by odôvodňovali akúkoľvek zmenu výroku o vine alebo výroku o treste odvolaním obžalovaného napadnutého rozsudku súdu I. stupňa v jeho prospech, odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať ďalší riadny opravný prostriedok.